

“मीठे बच्चे- विश्वको मालिक बनाउनेवाला बाबालाई बडो रुचिले याद गर, यादद्वारा नै तिमी सतोप्रधान बन्नेछौ ।”

प्रश्न:- कुन एक कुरामा पूरा ध्यान भयो भने बुद्धिको कपाट (ढोका) खुल्नेछ ?

उत्तर:- पढाइमा । भगवान्ले पढाउनुहुन्छ, त्यसैले कहिले पनि पढाइ मिस गर्नु हुँदैन । जहिलेसम्म बाँचिन्छ, ज्ञान अमृत पिउनु छ । पढाइमा ध्यान दिनु छ, गयल हुनु हुँदैन । यता-उताबाट खोजेर पनि मुरली अवश्य पढ्नु छ । मुरलीमा दिनहुँ नयाँ-नयाँ कुराहरू आइ रहन्छन्, जसबाट तिम्रो कपाट नै खुल्नेछ ।

ओम् शान्ति । शिव भगवानुवाच शालिग्रामहरूप्रति । यो त सारा कल्पमा एकचोटि मात्र हुन्छ, यो पनि तिमीले जान्दछौ अरू कसैले जान्न सक्दैन । मनुष्यहरूले यस रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यलाई बिल्कुलै जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- स्थापनामा विघ्न त पर्नु नै छ, यसलाई भनिन्छ ज्ञान यज्ञ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यस पुरानो दुनियाँमा तिमी जे-जति देख्छौ त्यो सबै स्वाहा हुनु छ । त्यसैले त्यसमा ममत्व राख्नु हुँदैन । बाबा आएर पढाउनुहुन्छ नयाँ दुनियाँको लागि । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यो हो विकारी र निर्विकारीको संगम, जबकि परिवर्तन हुनु छ । नयाँ दुनियाँलाई भनिन्छ निर्विकारी दुनियाँ । आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै थियो । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्, प्वाइन्टहरू सम्झनुपर्ने हुन्छ । बाबा रात-दिन भनिरहनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीलाई धेरै गोपनीय कुराहरू सुनाउँछु । जति समयसम्म बाबा हुनुहुन्छ पढाइ चल्नु नै छ । फेरि पढाइ पनि बन्द हुनेछ । यी कुराहरूलाई तिमी बाहेक कसैले पनि जान्दैन । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् जुन कुरा बापदादा नै जान्नुहुन्छ । कति गिर्छन्, कति मेहनत हुन्छ । यस्तो होइन, सधैं सबै पवित्र रहन सक्छन् । पवित्र रहँदैनन् भने फेरि सजाय खानुपर्छ । मालाको दाना नै सम्मान सहित पास (पास विद् अनर्स) हुन्छन् । फेरि प्रजा पनि बन्छन् । यी धेरै सम्झनुपर्ने कुराहरू हुन् । तिमी कसैलाई पनि सम्झाउँछौ भने उनीहरूले कहाँ बुझ्न सक्छन् र ! समय लाग्छ । त्यो पनि जति बाबाले सम्झाउन सक्नुहुन्छ, उति तिमी सक्दैनौ । रिपोर्ट आदि जुन आउँछन्, त्यसलाई बाबाले नै जान्नुहुन्छ- फलानो विकारमा गियो, यो भयो.... । नाम त बताउन सक्नुहुन्न । नाम बताउनुभयो भने फेरि उससँग कसैले कुरा गर्न पनि मन पराउनेछैन । सबैले घृणाको दृष्टिले हेर्नेछन्, दिलबाट उत्रिनेछन् । सारा गरेको कमाई चट हुनेछ । यो त जसले धक्का खान्छ, उसले जान्दछ वा बाबाले जान्नुहुन्छ । यी बडो गुप्त कुराहरू छन् ।

तिमी भन्दछौ- फलानो मिल्यो, उसलाई धेरै राम्ररी सम्झाएँ, उसले सेवामा मदत गर्न सक्छ । तर ऊ पनि जब अगाडि होस् नि । सम्झ, गवर्नरलाई तिमी राम्रोसँग सम्झाउँछौ, तर उसले अरूलाई कहाँ सम्झाउन सक्छ । कसैलाई सम्झायो भने मान्नेछैनन् । जसको सम्झने पार्ट होला उसले नै सम्झनेछ । अरूलाई कहाँ सम्झाउन सक्नेछौ । तिमी बच्चाहरूले सम्झाउँछौ- यो त काँडाको जंगल हो, यसलाई हामी मंगल बनाउँछौ । मंगलम् भगवान् विष्णु भन्छन् नि । यी श्लोक आदि सबै भक्तिमार्गका हुन् । मंगल तब हुन्छ जब विष्णुको राज्य हुन्छ । विष्णु अवतरण पनि देखाउँछन् । बाबाले सबै कुरा देखेका छन् । अनुभवी छन् नि । सबै धर्मवालालाई राम्रोसँग जान्दछन् । बाबा जसको तनमा आउनुहुन्छ उनको व्यक्तित्व पनि चाहिन्छ नि । तब भन्नुहुन्छ- धेरै जन्मको अन्तमा, जबकि यहाँको बडो अनुभवी हुन्छन्, तब म यिनमा प्रवेश गर्छु । त्यो पनि साधारण, व्यक्तित्वको मतलब कोही राजा, महाराजा होस्- यस्तो होइन । यिनलाई त धेरै अनुभव छ । यिनको रथमा आउँछु, धेरै जन्मको अन्तमा । तिमीले सम्झाउनुपर्छ यो राजधानी स्थापना भइरहेकोछ । माला बन्नेछ । यो राजधानी कसरी स्थापना हुन्छ, कोही राजा-रानी कोही के बन्छन् । यी सबै कुराहरू एकै दिनमा त कसैले बुझ्न सक्दैन । बेहदका बाबाले नै बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ । भगवान् आएर सम्झाउनुहुन्छ, फेरि पनि मुश्किलले थोरै मात्र पवित्र बन्छन् । यो बुझ्न पनि समय चाहिन्छ । कति सजाय खान्छन् । सजाय खाएर पनि प्रजा बन्छन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीलाई अति मीठो पनि बन्नु छ । कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन । बाबा

आउनुहुन्छ नै सबैलाई सुखको बाटो बताउन, दुःखबाट छुटाउन । त्यसैले फेरि स्वयम् नै कसैलाई दुःख कसरी दिन सक्छौ ? यी सबै कुराहरू तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । अरूले बडो मुश्किल सम्भन्छन् ।

जति पनि सम्बन्धी आदि छन्, ती सबैबाट ममत्व तोडिदिनु छ । घरमा रहनु छ तर निमित्त मात्र । यो त बुद्धिमा छ— यो सारा दुनियाँ खतम हुनेवाला छ । तर यो ख्याल पनि कसैलाई रहँदैन । जो अनन्य बच्चाहरू छन् उनीहरूले सम्भन्छन्, उनीहरू पनि अहिले सिकने पुरुषार्थ गरिरहन्छन् । धेरै फेल पनि हुन पुग्छन् । मायाको तूफान धेरै चल्छ । ऊ पनि धेरै बलवान् छ । तर यी कुराहरू अरू कसैलाई कहाँ सम्भाउन सक्छौ र ! तिमीहरूको पासमा आउँछन्, बुझ्न चाहन्छन्— यहाँ के हुन्छ, यति रिपोर्ट आदि किन आउँछ ? यिनीहरूको त सरुवा भइरहन्छ, त्यसैले एक-एकलाई सम्भाउनुपर्छ । फेरि भन्नेछन् यो त धेरै राम्रो संस्था हो । राजधानीको स्थापनाको कुरा बडो गहन गोपनीय छन् । बेहदका बाबा बच्चाहरूलाई मिल्नुभएको छ भने कति हर्षित हुनुपर्छ । हामी विश्वको मालिक देवता बन्छौं भने हामीमा दैवी गुण पनि अवश्य चाहिन्छ । लक्ष्य त सामुन्ने छ । यी हुन् नयाँ दुनियाँका मालिक । यो तिमीले नै जान्दछौ । हामी पढ्छौं, बेहदका बाबा जो ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ उहाँले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । अमरपुरी अथवा स्वर्गमा लैजानका लागि हामीलाई यो ज्ञान मिल्छ । आउनेछन् उनीहरू नै जसले कल्प-कल्प राज्य लिएका छन् । कल्प पहिले जस्तै हामी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं । यो माला बनिरहेको छ, नम्बरवार । जसरी स्कूलमा पनि जसले राम्रोसँग पढ्छ उसलाई छात्रवृत्ति मिल्छ नि । त्यो भयो हदको कुरा, तिमीलाई मिल्छ, बेहदको कुरा । जो तिमी बाबाको मदतगार बन्छौ, उसले नै उच्च पद पाउँछ । वास्तवमा मदत त आफूलाई नै गर्नु छ । पवित्र बन्नु छ, सतोप्रधान थियौं फेरि अवश्य बन्नु छ । बाबालाई याद गर्नु छ । उठ्दा, बस्दा, हिँड्दा बाबालाई याद गर्न सक्छौ । जुन बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई बडो रुचिले याद गर्नु छ । तर मायाले छोड्दैन । अनेक प्रकारका, किसिम-किसिमका रिपोर्टहरू लेख्छन्— बाबा, हामीलाई मायाको विकल्प धेरै आउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ— युद्धको मैदान हो नि । ५ विकारमाथि विजय पाउनु छ । बाबालाई याद गर्नाले तिमी पनि सम्भन्छौ हामी सतोप्रधान बन्छौं । बाबा आएर सम्भाउनुहुन्छ, भक्तहरू कसैले पनि जान्दैनन् । यो त पढाइ हो । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पावन कसरी बन्नेछौ ! तिमी पावन थियौ, फेरि बन्नु छ । देवता पावन थिए नि । बच्चाहरू जान्दछन् हामी विद्यार्थीहरू पढिरहेका छौं । भविष्यमा फेरि सूर्यवंशी राज्यमा आउनेछौं । त्यसको लागि पुरुषार्थ पनि राम्रोसँग गर्नु छ । सारा कुरा अंकमा आधारित छ । युद्धको मैदानमा फेल भएमा चन्द्रवंशीमा जान्छन् । उनीहरूले फेरि युद्धको नाम सुनेर तीर-कमान आदि देखाएका छन् । तीर-कमान आदि चलाउन के वहाँ बाहुबलको लडाईं थियो र ! यस्तो कुनै कुरा होइन । पहिले वाणको लडाईं चल्यो । आजसम्म पनि त्यसका निशानीहरू छन् । कुनै-कुनै चलाउन बडो होसियार हुन्छन् । अब यस ज्ञानमा लडाईं आदिको कुनै कुरा छैन ।

तिमी जान्दछौ— शिवबाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, जसबाट हामी यो पद पाउँछौं । अब बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूबाट ममत्व तोड्नु छ । यी सबै पुराना हुन् । नयाँ दुनियाँ स्वर्णिम भारत थियो । नाम कति प्रख्यात थियो । प्राचीन योग कहिले र कसले सिकायो ? यो कसैलाई थाहा छैन । जबसम्म स्वयम् आएर सम्भाउनुहुन्न । यो हो नयाँ चीज । कल्प-कल्प जो हुँदै आएको छ उही फेरि दोहोरिनेछ । त्यसमा फरक पर्न सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— अब यो अन्तिम जन्म पवित्र रह्यौ भने फेरि २१ जन्म तिमीलाई कहिल्यै अपवित्र बन्नु पर्दैन । बाबाले कति राम्रोसँग सम्भाउनुहुन्छ, फेरि पनि सबैले एकनास कहाँ पढ्छन् र ! रात-दिनको फरक छ । आउँछन् पढ्नको लागि, फेरि अलिकति पढेर गुम हुन्छन् । जसले राम्रोसँग पढ्छन् उनीहरूले आफ्नो अनुभव पनि सुनाउँछन्— कसरी हामी आयौं, फेरि कसरी हामीले पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर फेरि एकचोटि पनि पतित बन्नु भने गरेको कमाई चट हुनेछ । फेरि त्यसले भित्र-भित्र खाइरहनेछ । कसैलाई पनि बाबालाई याद गर्नुहोस् भन्न सक्नेछैनौ । मुख्य कुरा त विकारको लागि नै सोध्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई यो पढाइ नियमित पढ्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउँछु । तिमी हौ विद्यार्थी, तिमीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ ! भगवान्का तिमी विद्यार्थी हौ । यस्तो

उच्चभन्दा उच्च पढाइलाई त एकदिन पनि मिस गर्नु हुँदैन । एकदिन मात्र पनि मुरली सुनेनौ भने फेरि गयल हुनेछौ । राम्रा-राम्रा महारथीहरूले पनि मुरली मिस गर्छन् । उनीहरू सम्झन्छन्— हामी त सबै कुरा जान्दछौं, मुरली पढेनौं भने के भयो ! हरे ! गयल हुनेछौं, फेल हुनेछौं । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— यस्ता राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू सुनाउँछु जो समयमा सम्झाउन धेरै काम आउनेछ । सुनेनौ भने फेरि कसरी काममा ल्याउनेछौं । जहिलेसम्म बाँचिन्छ अमृत पिउनु छ, शिक्षालाई धारण गर्नु छ । गयल त कहिले पनि हुनु छैन । यता-उताबाट खोजेर, कसैसँग लिएर भए पनि मुरली पढ्नुपर्छ । आफ्नो घमण्ड हुनु हुँदैन । अरे ! भगवान् पिताले पढाउनुहुन्छ, त्यसमा त एकदिन पनि मिस हुनु हुँदैन । यस्ता-यस्ता प्वाइन्टहरू निक्किलिन्छन् जसले गर्दा तिम्रो वा कसैको पनि कपाट खुल्न सक्छ । आत्मा के हो, परमात्मा के हो, कसरी पार्ट चल्छ, यसलाई बुझ्न समय लाग्छ । पछि गएर केवल यो नै याद रहनेछ— आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर । तर अहिले सम्झाउनुपर्छ । अन्तिमको यही नै अवस्था हो, बाबालाई याद गर्दा-गर्दै जानु छ । यादले नै तिमी पवित्र बन्छौ । कति बनेका छौ त्यो त तिमी सम्झन सक्छौ । अपवित्रलाई अवश्य बल कम मिल्नेछ । मुख्य ८ रत्न नै छन् जो सम्मान सहित पास (पास विद अनर) हुन्छन् । उनीहरूले केही पनि सजाय खादैनन् । यी धेरै महीन कुराहरू हुन् । कति उच्च पढाइ छ । हामी देवता बन्न सक्छौं भन्ने कुरा स्वप्नमा पनि थिएन होला । बाबालाई याद गर्नु भन्ने नै तिमी पद्मापदम भाग्यशाली बन्नेछौ । यसको अगाडि त त्यो धन्दा आदि कुनै कामको छैन । कुनै पनि चीज काम आउनेवाला छैन । फेरि पनि गर्नु त छ नै । हामी शिवबाबालाई दिन्छौं भन्ने ख्याल कहिले पनि आउनुहुँदैन । अरे, तिमी त पद्मापदमपति बन्छौ । दिने ख्याल आयो भने ताकत कम हुनेछ । मानिसहरूले ईश्वर अर्थ दान-पुण्य गर्छन्, लिनको लागि । त्यो दिनु कहाँ भयो र ! भगवान् त दाता हुनुहुन्छ नि । अर्को जन्ममा कति दिनुहुन्छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । भक्तिमार्गमा छ अल्पकालको सुख, तिमी बेहदका बाबासँग बेहद सुखको वर्सा पाउँछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जहिलेसम्म बाँचिन्छ अमृत पिउनु छ, शिक्षालाई धारण गर्नु छ । भगवान्ले पढाउनुहुन्छ, यसैले एक दिन पनि मुरली मिस गर्नु छैन ।
- २) पद्मको कमाई जम्मा गर्नको लागि निमित्त मात्र घरमा रहँदा, काम-काज गर्दा एक बाबाको यादमा रहनु छ ।

वरदानः— पवित्रतालाई आदि अनादि विशेष गुणको रूपमा सहज अपनाउने पूज्य आत्मा भव

पूजनीय बन्ने विशेष आधार पवित्रता हो । जति सबै प्रकारका पवित्रतालाई अपनाउँछौ उति सबै प्रकारले पूजनीय बन्छौ । जसले विधिपूर्वक आदि-अनादि विशेष गुणको रूपमा पवित्रतालाई अपनाउँछन् उनीहरू नै विधिपूर्वक पुजिन्छन् । जो ज्ञानी र अज्ञानी आत्माहरूको सम्पर्कमा आउँदा पवित्र वृत्ति, दृष्टि, प्रकम्पनले यथार्थ सम्पर्क-सम्बन्ध अपनाउँछन्, स्वप्नमा पनि जसको पवित्रता खण्डित हुँदैन— उनीहरू नै विधिपूर्वक पूज्य बन्छन् ।

स्लोगनः— व्यक्तमा रहँदा पनि अव्यक्त फरिश्ता बनेर सेवा गर्नु भन्ने विश्व कल्याणको कार्य तीव्र गतिले सम्पन्न हुनेछ ।